

UDENRIGSMINISTERIET
Center for Europa

EUK, j.nr. 400.A.5-0-0
Den 29. november 2011

Rådsmøde (udenrigsanliggender - WTO) den 14. december 2011

SAMLENOTAT

1. WTO.....	2
2. EU/Indien-frihandelsaftale.....	5
<u>3. Forslag om ændring af visse forordninger vedrørende den fælles handelspolitik for så vidt angår procedurerne for vedtagelse af visse foranstaltninger 2011/0039 (COD) ("Omnibus I")....</u>	9
<u>4. Forslag om ændring af visse forordninger vedrørende den fælles handelspolitik for så vidt angår procedurerne for vedtagelse af delegerede retsakter 2011/0153 (COD) ("Omnibus II")....</u>	13
<u>5. Rådets afgørelse om EU's stilling i Verdenshandelsorganisationen (WTO) til Ruslands tiltrædelse af Verdenshandelsorganisationen</u>	17

1. WTO

KOM-dokument foreligger ikke.

Revideret udgave af samlenotat forud for rådsmøde (udenrigsanliggender – handel) den 26. september 2011. Nye afsnit er markeret med en streg i margenen.

1. Resumé

Rådet ventes at drøfte EU's linje, herunder forventninger til udfaldet af ministerkonferencen, på grundlag af en briefing fra Kommissionen.

2. Baggrund

Den 15. – 17. december 2011 afholdes den 8. ministerkonference i WTO.

Ministerkonferencens store positive resultat ventes at blive optagelsen af Rusland som nyt medlem af WTO efter 18 års forhandlinger. Rusland er dermed den sidste store økonomi, der optages i det multilaterale handelssystem.

Forhandlingssituationen i Genève er fortsat meget vanskelig. Til trods for positive meldinger fra topmøderne i regi af både G20 og APEC om at se på Doha-runden med fornyet energi i 2012 og lade ministrene på konferencen enes om en ny og troværdig tilgang, er det svært at opnå tilslutning til, at der kan igangsættes et egentlig arbejdsprogram som resultat af ministerkonferencen. Den primære knast i forhandlingerne er spørgsmålet om markedsadgang til de nye vækstøkonomier inden for industrivarer, hvor det indtil nu har været umuligt at få parterne til at mødes.

EU har spillet en meget aktiv rolle i forsøget på at konkretisere perspektiverne for WTO og Doha-runden efter ministerkonferencen, herunder forsøge at gå efter konkrete delresultater. Det må imidlertid konstateres, at der i medlemskredsen ikke har været villighed hertil. Der ventes imidlertid at være et udbredt ønske om at benytte ministerkonferencen til at markere en positiv, fremadrettet dagsorden for WTO og det multilaterale handelssystem. Der er bred anerkendelse af, at der er stort behov for at understøtte systemets troværdighed og stabilitet, uanset at WTO netop har bevist sit værd som afgørende værn imod protektionisme under den økonomiske krise.

Ministerkonferencen ventes at munde ud i en udtalelse fra formanden, Nigerias handelsminister, som også er formand for Det Generelle Råd, WTO's øverste beslutningsorgan.

Drøftelserne på ministerkonferencen ventes struktureret i de følgende tre punkter: 1) betydningen af det multilaterale handelssystem og WTO, 2) udvikling og 3) Doha-udviklingsrunden. Dagsordenen forventes bl.a. at omfatte optagelse af nye WTO-medlemmer, en styrkelse af arbejdet i WTO's faste komiteer, optagelse af de fattigste lande, forbedringer af særlig og differentieret behandling af de fattigste landes deltagelse i WTO's arbejde, en bedre kobling mellem handel og udvikling og en anerkendelse af de resultater, som man har opnået gennem Aid for Trade-programmerne. Dertil kommer drøftelser om Doha-udviklingsrunden, hvor det pt. tegner til, at der i medlemskredsen alene vil kunne samles støtte til at fortsætte forhandlingerne på samme måde som hidtil. Det mest sandsynlige er derfor, at Doha-forhandlingerne vil køre videre i 2012 på lavt blus.

Sagen har hjemmel i TEUF art. 207 og skal behandles som en international aftale, Europa-Parlamentet skal samtykke.

3. Formål og indhold

Rådet ventes at drøfte EU's linje, herunder forventninger til udfaldet af ministerkonferencen, på grundlag af en briefing fra Kommissionen.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal give sit samtykke til en endelig aftale. Plenarforsamlingen vedtog den 14. september 2011 et forslag til beslutning om betydningen af WTO og forhandlingerne om Doha-udviklingsdagsordenen, hvori der opfordredes til at afslutte forhandlingerne, fastholde udviklingsfokus og arbejde for et stærkt regelbaseret multilateralt handelssystem.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret

Ikke relevant.

7. Konsekvenser

Det er vanskeligt at forudsige de økonomiske konsekvenser af en afslutning på Doha-runden, da dette afhænger af indholdet af det endelige resultat. Overordnet set forventes det, at såfremt de globale WTO-forhandlinger om handelsliberalisering afsluttes med en samlet aftale, der nedsætter told og andre barrierer samt skaber mere gennemsigtige regler for samhandel, vil det få positive konsekvenser for samfundsøkonomien. Dette skyldes primært forventningerne til øget samhandel med deraf afledte effekter i form af øget beskæftigelse, lavere forbrugspriser m.m.

Fsva. de statsfinansielle konsekvenser forventes disse primært at komme til udtryk gennem EU-budgettet. Dels vil nedsatte todsatser betyde lavere egenindtægter for EU-budgettet. Det vil dog sandsynligvis modvirkes af øget samhandel. Dels vil en aftale på landbrugsområdet have betydning for fordelingen af udgifterne til EU's landbrugspolitik, f.eks. i forbindelse med udfasningen af eksportrestitutions. De endelige effekter kendes dog først, den dag aftale og modaliteter måtte være fastlagt.

Sagen forventes ikke umiddelbart at have konsekvenser for miljøet og beskyttelsesniveauet.

8. Høring

Sagen har ikke været sendt i høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der er bred opbakning fra EU's medlemslande til Kommissionens forhandlingslinje og aktive bestræbelser på at styrke WTO som organisation.

10. Regeringens generelle holdning

Det multilaterale handelssystem og forhandlingerne i WTO om Doha-runden er regeringens handelspolitiske hovedprioritet. Danmark vil fortsat støtte op om, at EU spiller en konstruktiv og proaktiv rolle i forhandlingerne og bidrager til at styrke WTO som organisation.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg.

Doha-forhandlingerne har senest været forelagt Folketingets Europaudvalg den 19. september 2011 til orientering.

2. EU/Indien-frihandelsaftale

KOM-dokument foreligger ikke.

Revideret udgave af samlenotat forud for rådsmøde (udenrigsanliggender - handel) den 26. september 2011. Nye afsnit er markeret med en streg i margenen.

1. Resumé

Forhandlingerne om en frihandelsaftale pågår fortsat, og hovedelementerne i en kommende aftale er endnu ikke færdigforhandlet. Kommissionen stiler imidlertid mod at nå et politisk gennembrud i forhold til hovedområderne af en frihandelsaftale med Indien frem mod det ventede topmøde mellem EU og Indien i februar 2012.

2. Baggrund

Som en konsekvens af ”Global Europe”-strategien fra 2006 blev Kommissionen i april 2007 af Rådet bemyndiget til at indlede forhandlingerne med Indien, ASEAN-landene og Sydkorea om indgåelse af bilaterale frihandelsaftaler (FTA).

Kommissionen har endvidere fremsat forslag om udvidelse af forhandlingsdirektiverne til også at omfatte investeringer, i lighed med forhandlingerne med Canada og Singapore.

Forhandlingerne er et led i EU’s strategi om at indgå frihandelsaftaler med EU’s vigtigste handelspartnere for at sikre EU’s eksterne konkurrenceevne og herigennem bidrage til at skabe øget vækst og beskæftigelse.

Størrelsen af det indiske marked med en hastigt voksende mellemklasse på flere hundrede millioner og høje økonomiske vækstrater har gjort Indien til et naturligt mål for en frihandelsaftale. Der er stor interesse for Indien blandt europæiske og danske virksomheder. Samtidig har Indien fortsat væsentlige toldmæssige og ikke-toldmæssige handelshindringer, der skaber begrænsninger for europæiske og danske kommercielle interesser.

En frihandelsaftale med Indien vil desuden være et vigtigt led i opbygningen af et strategisk partnerskab mellem EU og Indien.

Forhandlingerne med Indien pågår fortsat. Kommissionen stiler imidlertid imod at nå til en snarlig enighed med Indien om de væsentligste elementer i en aftale, således at de tekniske forhandlinger kan afsluttes i løbet af foråret 2012.

Forhandlingerne har hjemmel i TEUF art. 207. Der stiles mod en blandet aftale med Fællesskabet og medlemsstaterne som aftalepartnere på europæisk side. Den endelige aftale ventes derfor vedtaget med enstemmighed.

3. Formål og indhold

Det er målet, at forhandlingerne, der begyndte i juni 2007, skal resultere i en frihandelsaftale med et bredt og ambitiøst anvendelsesområde og højest mulig grad af liberalisering, herunder vidtgående liberalisering af handel med varer og tjenesteydelser samt adgang for investeringer. Aftalen skal således udgøre et WTO-foreneligt supplement, som går længere end EU og Indiens multilaterale forpligtigelser i WTO.

Mens forhandlingerne med Indien tidligere har været præget af uenighed om bl.a. frihandelsaftalens ambitionsniveau, så har der de seneste måneder været fremskridt inden for de fleste forhandlingsområder. Kommissionen stiler på det grundlag mod at nå et politisk gennembrud i forhold til hovedområderne af en frihandelsaftale med Indien frem mod det ventede EU/Indien-topmøde i februar 2012. Det kan ikke udelukkes, at de afsluttende forhandlinger kan forløbe hurtigt, når der er udvekslet tilbud på hovedområderne i en aftale.

Hvorvidt det vil være muligt at nå til en snarlig afslutning af forhandlingerne, afhænger især af resultatet af de videre forhandlinger om handel med industri- og landbrugsvarer (især biler, tekstiler samt vin og spiritus), tjenesteydelser, offentlige indkøb og geografiske indikationer. På de nævnte områder har EU betydelige offensive interesser.

På baggrund af de seneste måneders fremskridt i forhandlingerne tegner der sig nu følgende foreløbige konturer af modaliteterne for en aftale:

På området for industrivarer ventes der opnået enighed om en omfattende toldliberalisering, hvor et af de væsentligste udestående områder er bilområdet. Her ventes en kompromisløsning at indebære toldnedsættelser for biler over en vis motorstørrelse samt indførelsen af toldkvoter for biler under en tilsvarende motorstørrelse. Der ventes tilsvarende ikke en fuld liberalisering på områder som bl.a. maskiner, kemikalier og tekstiler.

På området for landbrugsvarer ventes enighed om en delvis toldliberalisering, som giver EU øget markedsadgang på væsentlige områder som bl.a. vin og spiritus, fjerkræ, mejeri- og kornprodukter. Der ventes ligeledes enighed om en forbedret procedure for beskyttelse af geografiske indikationer på landbrugs- og fødevarerområdet. Som modydelse for den øgede indiske markedsåbning ventes en aftale at indeholde en særlig beskyttelsesforanstaltning på landbrugsområdet knyttet til et begrænset antal toldlinjer i tilfælde af en markant stigning i eksporten til skade for parternes industri.

På området for tjenesteydelser forventes en aftale at indebære en øget markedsadgang på områder som navnlig bankvæsen, forsikring, juridisk rådgivning, revision, telekommunikation samt postudlevering. Idet de særskilte forhandlinger om en maritim aftale med Indien ikke forventes afsluttet ved afslutning af forhandlingerne om frihandelsaftalen, ventes frihandelsaftalen at indebære visse forpligtelser på området for maritime tjenesteydelser. Som modydelse for den øgede indiske markedsåbning ventes en aftale bl.a. at indeholde en af Kommissionen nærmere fastsat kvote for to ud af fem nærmere definerede kategorier af tjenesteydere i henhold til GATS, som ifølge aftalen får adgang til midlertidigt ophold i EU i forbindelse med leveringen af tjenesteydelser. Kommissionen lægger op til, at Danmarks andel af en samlet kvote på 40.000 i hele EU vil blive mellem 459-689 personer årligt.

På området for offentlige indkøb ventes en øget markedsadgang i form af bestemmelser om national behandling, øget informationsniveau og klare kriterier for tildelingen af kontrakter på offentlige udbud. Det er endnu uklart, hvor bredt bestemmelserne om øget markedsadgang vil dække i forhold til de indiske delstater.

EU arbejder fortsat for, at en frihandelsaftale indeholder bestemmelser, som forpligter parterne til at opretholde sociale standarder og miljøbeskyttelse. Fra EU's side arbejdes der derudover fortsat for, at en frihandelsaftale juridisk knyttes til en politisk partnerskabsaftale, som bl.a. inde-

holder en menneskerettighedsbestemmelse eller alternativt, at politiske standardklausuler om bl.a. menneskerettigheder indsættes i selve frihandelsaftalen.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal i henhold til TEUF art. 207, stk. 3 godkende den endelige aftale. Der foreligger endnu ikke en udtalelse.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret

Ikke relevant.

7. Konsekvenser

Frihandelsaftalen forventes at få positive samfundsøkonomiske konsekvenser i form af øget samhandel, øget beskæftigelse, lavere forbrugspriser m.m. Konsekvenserne lader sig dog vanskeligt kvantificere på nuværende tidspunkt, da forhandlingerne fortsat pågår.

De statsfinansielle konsekvenser forventes primært at ske via EU-budgettet. Isoleret set vil nedsatte toldsats betyde lavere egne indtægter til EU-budgettet, som i nogen grad vil kunne modvirkes af øget handel.

Frihandelsaftalen forventes ikke umiddelbart at have konsekvenser for miljøet eller beskyttelsesniveauet. Udmøntningen af aftalernes forventede bestemmelser på området for bæredygtig udvikling kan dog på længere sigt have positive konsekvenser for miljøet og beskyttelsesniveauet.

En vedtagelse af aftalen forventes ikke at få lovgivningsmæssige konsekvenser.

8. Høring

Handelspolitisk specialudvalg i udvidet kreds, dvs. inklusive erhvervsorganisationer og de faglige organisationer, er blevet konsulteret.

Dansk Erhverv bemærker, at man støtter regeringens generelle holdning, og at man er varm tilhænger af en frihandelsaftale med Indien, som i en ambitiøs form omfattende tjenesteydelser, offentlige udbud og intellektuelle ejendomsrettigheder vil kunne styrke eksportmulighederne yderligere på serviceområdet. Det bemærkes, at ambitionsniveauet på disse områder derfor må fastholdes i den afsluttende del af forhandlingerne. Man hilser desuden en mode 4-aftale velkommen.

Danmarks Rederiforening bemærker, at det på grund af de beskudne fremskridt i forhandlinger om en søfartsaftale mellem EU og Indien er ønskeligt, at en frihandelsaftale indeholder forpligtelser vedrørende maritime tjenesteydelser. Det bemærkes, at danske rederier i dag har en acceptabel adgang til det indiske marked, men at det særligt i forbindelse med evt. indrømmelser fra EU's side i forhold til mode 4 vil være hensigtsmæssigt at få en juridisk konsolidering af markedsadgangen.

LO bemærker, at arbejdsklausuler efter ILO-konvention 94 ikke er nævnt specifikt men udgør et godt udgangspunkt for opretholdelse af sociale standarder. Dertil bemærkes, at man savner information om, hvordan selvstændige omfattes ved bl.a. offentlige udbud, og hvorledes overholdelsen af aftaler sikres.

3F bemærker, at man finder det vigtigt, at der i forhandlingerne med Indien sættes særligt fokus på arbejdstagerrettigheder og et ordentligt arbejdsmiljø jf. gældende ILO-standarder og IMO-aftalen om skibsophugning. Konsekvensen af en manglende fokus på dette er en stor konkurrenceforvridning i forhold til lande, der overholder disse rettigheder og regler.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

På trods af forskellige særinteresser tegner der sig en generel konsensus blandt medlemslandene om aftalens overordnede fordele og vigtige betydning for EU's strategiske partnerskab med Indien. Såfremt EU's offensive hovedinteresser bliver imødekommet af Indien, forventes der enighed om en endelig aftale med Indien.

10. Regeringens generelle holdning

En aftale med Indien er i overensstemmelse med regeringens offensive handelspolitiske strategi. Fra dansk side er man generelt interesseret i en mest muligt ambitiøs frihandelsaftale, som både fjerner toldbarrierer og ikke-toldmæssige barrierer, som ofte udgør det største problem for udenlandske virksomheder.

Regeringen betoner endvidere vigtigheden af, at hensynet til bæredygtig udvikling indgår i forhandlingerne, således at en endelig aftale kommer til at udgøre et reelt bidrag til fremme af bæredygtig udvikling.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg.

Udkastet til Rådets direktiver til Kommissionen om frihandelsforhandlingerne med Indien blev forelagt Folketingets Europaudvalg den 20. april 2007 til orientering. Status for forhandlingerne blev forelagt Folketingets Europaudvalg den 6. maj 2011 samt den 19. september 2011 til orientering. Folketingets Europaudvalg er endvidere den 9. september 2011 blevet orienteret om udvidelse af forhandlingsdirektiverne til også at omfatte investeringer, i lighed med forhandlingerne med Canada og Singapore.

3. Forslag om ændring af visse forordninger vedrørende den fælles handelspolitik for så vidt angår procedurerne for vedtagelse af visse foranstaltninger 2011/0039 (COD) ("Omnibus I").

Nyt notat.

1. Resumé

Omnibus I-forordningsforslaget har til hensigt at udbrede komitologi-reglerne under Lissabon-traktaten til handelspolitiske retsakter, der ikke tidligere har været omfattet af komitologiprocedurerne. Regeringen kan generelt støtte udbredelsen af komitologireglerne. Regeringen lægger samtidig vægt på, at de ændringer, der indføres, alene sker som en følge af de justerede komitologiregler.

2. Baggrund

Lissabontraktatens ikrafttræden indebærer ændringer af bestemmelser for vedtagelse af delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter for udøvelsen af den fælles handelspolitik. Ændringerne på det handelspolitiske område efterfølger vedtagelsen af de generelle komitologiregler under Lissabon-traktaten: "Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser".

Nærværende forslag ('Omnibus I') vedrører procedurer for kontrol med eller vedtagelse af retsakter i 24 grundforordninger¹ inden for den fælles handelspolitik, som ikke tidligere har været underlagt Rådets afgørelse 1999/468/EF (komitologi).

Rådet og Europa-Parlamentet skal godkende ændringerne i de omtalte forordninger i henhold til TEUF artikel 207 vedr. den fælles handelspolitik.

Kommissionen har også fremlagt forslag til tilpasning ('Omnibus II') af de grundforordninger inden for den fælles handelspolitik, som tidligere har været underlagt Rådets afgørelse 1999/468/EF.

3. Formål og indhold

Forslaget bringer udøvelsen af kontrol med Europa-Kommissionen inden for de 24 omfattede forordninger på linje med kravene i Lissabontraktatens artikel 291, som foreskriver, at Kommissionen kan tildeles gennemførelsesbeføjelser, når ensartede betingelser for gennemførelse af juridisk bindende retsakter er nødvendige, og at medlemsstaterne og ikke lovgiveren (Rådet og Europa-Parlamentet) udøver kontrol med Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelserne.

Omnibus I-forslaget omfatter en række forskellige typer forordninger, hvor nogle omhandler bestemmelser knyttet til specifikke stabiliserings- og associeringsaftaler, mens andre er af mere generel karakter. Under sidste kategori hører forordningerne om beskyttelse mod hhv. dumping og subsidiært indførsel af varer fra lande, der ikke er medlemmer af EU.

Ændringerne i forordningerne er en naturlig følge af vedtagelsen af den nye komitologiforordning (forordning nr. 182/2011), der udmønter traktatens artikel 291 og medfører, at handelspolitik fremover bliver omfattet af bestemmelserne i komitologireglerne.

Mens hovedparten af justeringerne i de berørte forordninger har teknisk karakter, har Kommissionen foreslået ændringer i visse forordningers beslutningsprocedurer, hvor konsultationer af medlemsstater er fjernet uden at disse er erstattet af komitologiregler.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal inddrages i medfør af den almindelige lovgivningsprocedure. Europa-Parlamentets endelige holdning foreligger endnu ikke.

Forslaget er blevet drøftet i Europa-Parlamentets udvalg for international handel (INTA) den 22. november 2011. Fristen for ændringsforslag er fastsat til januar 2012.

Europa-Parlamentet ønsker at drøfte Omnibus I-forslaget parallelt med Omnibus II, hvor Europa-Parlamentet har stærkere interesser. I relation til Omnibus I har Parlamentet indikeret, at Kommissionens eksisterende konsultationer af medlemslandene bør begrænses på en række områder, herunder i relation til antidumping.

5. Nærhedsprincippet

De forordninger, der er omfattet af Kommissionens Omnibus I-forslag, hører alle under fællesskabets kompetence. Desuden retter forslaget sig mod at udmønte TEUF art. 291. Forslaget vurderes på den baggrund at være i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

6. Gældende dansk ret

Ikke relevant.

7. Konsekvenser

Forslaget forventes ikke umiddelbart at have lovgivningsmæssige konsekvenser eller konsekvenser for statsfinanserne, samfundsøkonomien, erhvervslivet eller beskyttelsesniveauet.

8. Høring

Forslaget har været i høring Handelspolitisk Specialudvalg i udvidet kreds. Der er ikke modtaget bemærkninger.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Omnibus I-forslaget har været behandlet løbende i Handelsgruppen i Rådet. De fleste medlemslande har givet udtryk for, at de støtter tekniske ændringer som følge af udmøntningen af komitologiforordningen, idet de dog samtidig har betonet, at ændringerne ikke bør gå videre end, hvad der følger af komitologiforordningen.

Det forventes, at der kan opnås enighed om et kompromis i Rådet under det danske EU-formandskab, og at der kan indledes uformelle trillogforhandlinger.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen støtter, at de allerede vedtagne handelspolitiske forordninger tilpasses de gældende komitologibestemmelser i forordning 182/2011. Danmark lægger samtidig vægt på, at ændringerne alene følger af komitologiforordningen.

I forbindelse med forhandlingerne om retsakterne i Omnibus I-pakken vil regeringen arbejde for, at medlemsstaterne effektivt kan kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelserne, idet der dog samtidigt skal tages hensyn til behovet for smidige og effektive beslutningsprocedurer.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg.

Grund- og nærhedsnotat blev oversendt til Folketingets Europaudvalg den 15. april 2011. Den generelle komitologiforordning 182/2011 blev forelagt Folketingets Europaudvalg den 23. juni 2010.

1

1. Rådets forordning (EØF) nr. 2841/72 af 19. december 1972 om de i overenskomsten mellem Det europæiske økonomiske Fællesskab og Schweiz fastsatte beskyttelsesforanstaltninger
2. Rådets forordning (EØF) nr. 2843/72 af 19. december 1972 om de i overenskomsten mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Republikken Island fastsatte beskyttelsesforanstaltninger
3. Rådets Forordning (EØF) nr. 1692/73 af 25. juni 1973 om de beskyttelsesforanstaltninger, der er fastsat i overenskomsten mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Kongeriget Norge
4. Rådets forordning (EF) nr. 3286/94 af 22. december 1994 om fastsættelse af fællesskabsprocedurer på området for den fælles handelspolitik med henblik på at sikre udøvelsen af Fællesskabets rettigheder i henhold til internationale handelsregler, navnlig regler fastlagt i Verdenshandelsorganisationens regi
5. Rådets forordning (EF) nr. 385/96 af 29. januar 1996 om beskyttelse mod skadelig prisfastsættelse for fartøjer
6. Rådets Forordning (EF) nr. 2271/96 af 22. november 1996 om beskyttelse mod virkningerne af den eksterritoriale anvendelse af lovgivning vedtaget af et tredjeland og af foranstaltninger, som er baseret herpå eller er en følge heraf
7. Rådets forordning (EF) nr. 1515/2001 af 23. juli 2001 om de foranstaltninger, der kan træffes af EF på grundlag af en rapport vedtaget af WTO's Tvistbilæggelsesorgan vedrørende antidumping- og antisubsidieforanstaltninger
8. Rådets forordning (EF) nr. 2248/2001 af 19. november 2001 om visse procedurer for anvendelsen af stabiliserings- og associeringsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Kroatien på den anden side samt af interimsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Kroatien
9. Rådets forordning (EF) nr. 153/2002 af 21. januar 2002 om visse procedurer for anvendelse af stabiliserings- og associeringsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien på den anden side og for anvendelse af interimsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien
10. Rådets forordning (EF) nr. 427/2003 af 3. marts 2003 om en varespecifik overgangsbeskyttelsesordning for indførsel med oprindelse i Folkerepublikken Kina
11. Rådets forordning (EF) nr. 452/2003 af 6. marts 2003 om foranstaltninger, som Fællesskabet kan træffe med hensyn til den kombinerede virkning af antidumping- eller antisubsidieforanstaltninger sammen med beskyttelsesforanstaltninger
12. Rådets forordning (EF) nr. 673/2005 af 25. april 2005 om indførelse af tillægstold på importen af visse produkter med oprindelse i Amerikas Forenede Stater
13. Rådets forordning (EF) nr. 1616/2006 af 23. oktober 2006 om visse procedurer for anvendelsen af stabiliserings- og associeringsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Albanien på den anden side samt for anvendelsen af interimsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Albanien
14. Rådets forordning (EF) nr. 1528/2007 af 20. december 2007 om anvendelse af de ordninger for varer med oprindelse i bestemte lande i gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS), der er fastlagt i aftaler om indgåelse af økonomiske partnerskabsaftaler eller i aftaler, som fører til indgåelse af økonomiske partnerskabsaftaler

15. Rådets forordning (EF) nr. 55/2008 af 21. januar 2008 om indførelse af autonome handelspræferencer for Republikken Moldova samt om ændring af forordning (EF) nr. 980/2005 og Kommissionens afgørelse 2005/924/EF
16. Rådets forordning (EF) nr. 140/2008 af 19. november 2007 om visse procedurer for anvendelsen af stabiliserings- og associeringsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Montenegro på den anden side samt for anvendelsen af interimsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab på den ene side og Republikken Montenegro på den anden side
17. Rådets forordning (EF) nr. 594/2008 af 16. januar 2008 om visse procedurer for anvendelsen af stabiliserings- og associeringsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Bosnien-Hercegovina på den anden side samt for anvendelsen af interimsaftalen om handel og handelsanliggender mellem Det Europæiske Fællesskab på den ene side og Bosnien-Hercegovina på den anden side
18. Rådets forordning (EF) nr. 732/2008 af 22. juli 2008 om anvendelse af et arrangement med generelle toldpræferencer for perioden 1. januar 2009 til 31. december 2011
19. Rådets forordning (EF) nr. 260/2009 af 26. februar 2009 om den fælles importordning
20. Rådets forordning (EF) nr. 597/2009 af 11. juni 2009 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab
21. Rådets forordning (EF) nr. 625/2009 af 7. juli 2009 om den fælles ordning for indførsel fra visse tredjelande
22. Rådets forordning (EF) nr. 1061/2009 af 19. oktober 2009 om fastlæggelse af en fælles udførselsordning
23. Rådets forordning (EF) nr. 1215/2009 af 30. november 2009 om exceptionelle handelsforanstaltninger for lande og territorier, der deltager i eller er knyttet til Den Europæiske Unions stabiliserings- og associeringsproces
24. Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30. november 2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab

4. Forslag om ændring af visse forordninger vedrørende den fælles handelspolitik for så vidt angår procedurerne for vedtagelse af delegerede retsakter 2011/0153 (COD) ("Omnibus II").

Nyt notat.

1. Resumé

Omnibus II-forordningsforslaget har til hensigt at justere visse handelspolitiske retsakter, der tidligere har været omfattet af komitologiprocedurerne fastlagt ved Rådets afgørelse af 28. juni 1999. Regeringen kan generelt støtte justeringen af disse forordninger, så de deraf følgende sekundære implementerende retsakter fastsættes af Kommissionen som delegerede retsakter. Regeringen lægger samtidig vægt på, at de ændringer, der indføres i de berørte handelspolitiske forordninger, alene omfatter de ikke-væsentlige beføjelser, som herefter delegeres til Kommissionen i de berørte handelspolitiske retsakter.

2. Baggrund

Lissabontraktatens ikrafttræden indebærer omfattende ændringer af bestemmelser for vedtagelse af delegerede retsakter og retsakter for gennemførelsen af den fælles handelspolitik. Kommissionens forslag til ændringerne på det handelspolitiske område efterfølger vedtagelsen af de generelle komitologiregler under Lissabontraktaten: "Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser".

Nærværende forslag ("Omnibus II") vedrører procedurer for Rådets og Europa-Parlamentets kontrol med Kommissionens vedtagelse af delegerede retsakter i 14 grundforordninger¹ inden for den fælles handelspolitik, som tidligere har været underlagt Rådets afgørelse 1999/468/EF (komitologi).

Rådet og Europa-Parlamentet skal godkende ændringerne i de omtalte forordninger i henhold til TEUF artikel 207 vedr. den fælles handelspolitik.

Kommissionen har tidligere fremlagt forslag til tilpasning ("Omnibus I") af de grundforordninger inden for den fælles handelspolitik, som tidligere ikke har været underlagt Rådets afgørelse 1999/468/EF.

3. Formål og indhold

Forslaget bringer udøvelsen af kontrol med Kommissionen inden for disse forordninger på linje med kravene i TEUF artikel 290, som foreskriver, at Kommissionen i en lovgivningsmæssig retsakt kan få delegeret beføjelse til at vedtage almengyldige, ikke-lovgivningsmæssige retsakter, der udbygger eller ændrer visse ikke-væsentlige elementer i den lovgivningsmæssige retsakt.

De lovgivningsmæssige retsakter i hvilke, der delegeres beføjelser til Kommissionen, skal tillige udtrykkeligt fastlægge de betingelser, der gælder for delegationen. De kan være følgende:

- Europa-Parlamentet eller Rådet kan beslutte at tilbagekalde delegationen.
- Den delegerede retsakt kan kun træde i kraft, hvis Europa-Parlamentet eller Rådet ikke gør indsigelse inden for den frist, der er fastsat i den lovgivningsmæssige retsakt.

- Europa-Parlamentet og Rådet kan indskrive en udløbs- eller revisionsklausul (sun set clause), hvorefter den delegerede retsakt udløber efter en given periode og lovgiverne derved skal tage fornyet stilling til, om Kommissionen skal have delegeret beføjelsen.

Omnibus II-forslaget omfatter en række forskellige typer af forordninger, hvor nogle omhandler bestemmelser knyttet til specifikke stabiliserings- og associeringsaftaler, mens andre er af mere generel karakter. Under sidste kategori hører fx forordningen om den fælles ordning for indførsel af visse tekstilvarer med oprindelse i tredjelande.

I forbindelse med beslutningen om forordning 182/2011 aftalte Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen, at Kommissionen skulle gennemgå de forordninger, der har været underlagt de tidligere kommitologiregler fra 1999 med henblik på at stille forslag om tilpasninger af disse til regimet for delegerede retsakter, hvor det vurderes at være nødvendigt af hensyn til effektivisering af beslutningsprocedurerne.

Mens hovedparten af justeringerne i de berørte retsakter har teknisk karakter, har Kommissionen foreslået ændringer i visse forordningers beslutningsprocedurer, hvor konsultationer af medlemsstaterne inden for fx safeguards på tekstilområdet er fjernet uden at disse er erstattet af nye komitologiprocedurer..

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal inddrages i medfør af den almindelige lovgivningsprocedure i TEUF art. 294, jf. art. 289. Europa-Parlamentets holdning foreligger endnu ikke.

Det forventes, at der bliver indledt triloforhandlinger under dansk formandskab. Europa-Parlamentet ønsker at drøfte Omnibus II-forslaget parallelt med Omnibus I-forslaget og har samtidig indikeret at have stærkere interesser i Omnibus II-forslaget end i Omnibus I-forslaget.

5. Nærhedsprincippet

De forordninger, der er omfattet af Kommissionens Omnibus II-forslag, hører alle under fællesskabets kompetence. Desuden retter forslaget sig mod at udmønte TEUF art. 290. Forslaget vurderes på den baggrund at være i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

6. Gældende dansk ret

Ikke relevant.

7. Konsekvenser

Forslaget forventes ikke at have lovgivningsmæssige konsekvenser eller konsekvenser for statsfinansierne, samfundsøkonomien, erhvervslivet eller beskyttelsesniveauet.

8. Høring

Forslaget har været i høring i Handelspolitisk Specialudvalg i udvidet kreds. Der er ikke modtaget bemærkninger

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der er enighed mellem medlemslandene om at støtte tekniske ændringer som følge af udmøntningen af artikel 290s bestemmelser om delegation, idet det dog samtidig betones, at ændringerne alene

bør omfatte ikke-væsentlige elementer i den lovgivningsmæssige retsakt, der indeholder delegationen.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen støtter generelt, at de handelspolitiske retsakter, der tidligere har været underlagt komitologi-reglerne fra 1999, i nødvendigt omfang tilpasses regimet for delegerede retsakter, hvor dette kan sikre mere effektive beslutningsprocedurer. Danmark lægger imidlertid vægt på, at ændringerne alene vedrører ikke-væsentlige elementer i de omfattede forordninger således som det også er hensigten med TEUF art. 290.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg.

Grund- og nærhedsnotat blev oversendt til Folketingets Europaudvalg den 19. juli 2011. Den generelle komitologiforordning 182/2011 blev forelagt Folketingets Europaudvalg den 23. juni 2010.

1

1. Rådets forordning (EØF) nr. 3030/93 af 12. oktober 1993 om den fælles ordning for indførsel af visse tekstilvarer med oprindelse i tredjelande
2. Rådets forordning (EF) nr. 517/94 af 7. marts 1994 om den fælles ordning for indførsel af tekstilvarer fra en række tredjelande, som ikke er omfattet af bilaterale aftaler, protokoller eller andre arrangementer eller af andre specifikke fællesskabsregler for indførsel
3. Rådets forordning (EF) nr. 2248/2001 af 19. november 2001 om visse procedurer for anvendelsen af stabiliserings- og associeringsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Kroatien på den anden side samt af interimsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Kroatien, med senere ændringer
4. Rådets forordning (EF) nr. 953/2003 af 26. maj 2003 om hindring af omlægning til Den Europæiske Union af handelen med visse essentielle lægemidler
5. Rådets forordning (EF) nr. 673/2005 af 25. april 2005 om indførelse af tillægstold på importen af visse produkter med oprindelse i Amerikas Forenede Stater
6. Rådets forordning (EF) nr. 1616/2006 af 23. oktober 2006 om visse procedurer for anvendelsen af stabiliserings- og associeringsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Albanien på den anden side samt for anvendelsen af interimsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Albanien
7. Rådets forordning (EF) nr. 1528/2007 af 20. december 2007 om anvendelse af de ordninger for varer med oprindelse i bestemte lande i gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS), der er fastlagt i aftaler om indgåelse af økonomiske partnerskabsaftaler eller i aftaler, som fører til indgåelse af økonomiske partnerskabsaftaler
8. Rådets forordning (EF) nr. 55/2008 af 21. januar 2008 om indførelse af autonome handelspræferencer for Republikken Moldova samt om ændring af forordning (EF) nr. 980/2005 og Kommissionens afgørelse 2005/924/EF
9. Rådets forordning (EF) nr. 140/2008 af 19. november 2007 om visse procedurer for anvendelsen af stabiliserings- og associeringsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Montenegro på den anden side samt for anvendelsen af interimsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab på den ene side og Republikken Montenegro på den anden side
10. Rådets forordning (EF) nr. 594/2008 af 16. juni 2008 om visse procedurer for anvendelsen af stabiliserings- og associeringsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Bosnien-Hercegovina på den anden side samt for anvendelsen af interimsaftalen om handel og handelsanliggender mellem Det Europæiske Fællesskab på den ene side og Bosnien-Hercegovina på den anden side

11. Rådets forordning (EF) nr. 732/2008 af 22. juli 2008 om anvendelse af et arrangement med generelle toldpræferencer for perioden 1. januar 2009 til 31. december 2011 og om ændring af forordning (EF) nr. 552/97, (EF) nr. 1933/2006 og af Kommissionens forordning (EF) nr. 1100/2006 og (EF) nr. 964/2007
12. Rådets forordning (EF) nr. 1215/2009 af 30. november 2009 om exceptionelle handelsforanstaltninger for lande og territorier, der deltager i eller er knyttet til Den Europæiske Unions stabiliserings- og associeringsproces
13. Rådets forordning (EF) nr. 1342/2007 af 22. oktober 2007 om forvaltning af visse restriktioner for indførslen af visse stålprodukter fra Den Russiske Føderation
14. Rådets forordning (EF) nr. 1340/2008 af 8. december 2008 om handel med visse stålprodukter mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Kasakhstan.

5. Rådets afgørelse om EU's stilling i Verdenshandelsorganisationen (WTO) til Ruslands tiltrædelse af Verdenshandelsorganisationen

KOM(2011) 0720 endelig.

Nyt notat

1. Resumé

Rådet skal tage stilling til Ruslands optagelse i WTO på det grundlag, som er forhandlet.

2. Baggrund

WTO's ministerkonference den 15.-17. december 2011 skal tage stilling til de forhandlede betingelser for Ruslands optagelse. Protokollen om optagelse ventes underskrevet af WTO's generalsekretær på vegne af WTO den 16. december 2011. Medlemskabet ventes at få gyldighed fra august 2012 efter russisk ratifikation.

Kommissionen foreslår også, at Rådet godkender underskrivelse af 4 bilaterale EU-Rusland-aftaler, der indgår i den samlede pakke om Ruslands optagelse:

- Fortsat gyldighed af forpligtelserne i Partnerskabs og Samarbejdsaftalen mellem EU og Rusland vedrørende handel med tjenesteydelser.
- Administration af TRQ'er (tariff-rate quota) for eksport af træ fra Rusland.
- Safeguards for handel med komponenter til biler.
- Konsultationer før russisk introduktion af eksporttold på råmaterialer.

Der er enighed i Rådet om, at retsgrundlaget for beslutningen er TEUF art. 91, art. 100(2) og art. 207 sammenholdt med art. 218 (9). Dette indebærer, at beslutningen skal træffes med enstemmighed.

Rusland har forhandlet om medlemskab af WTO siden 1993. Processen er i de senere år blevet forsinket af, at Rusland under krisen har gennemført protektionistiske tiltag bl.a. i form af toldforhøjelser. Situationen blev yderligere kompliceret af, at Rusland, Kasakhstan og Hviderusland i 2009 besluttede at etablere en toldunion fra 1. januar 2010.

3. Formål og indhold

Rådet skal tage stilling til et meget omfattende sæt af betingelser, som er forhandlet med Rusland. Væsentlige betingelser for medlemskabet er en transparent og ikke-diskriminerende handelspolitik samt bl.a. følgende:

- Nedsættelse af toldsatser
- Markedsåbning i servicesektoren (forsikring, bankvæsen, transport og telekommunikation)
- Transparent og ikke-diskriminerende anvendelse af sanitære og fyto-sanitære regler for import af fødevarer
- Tilpasning af tekniske standarder til WTO's aftale om tekniske handelsbarrierer
- Anvendelse af WTO's aftale om handelsrelaterede aspekter af intellektuel ejendomsret

På kort sigt vil Ruslands WTO-medlemskab indebære, at Rusland skal fjerne en række toldmæssige og ikke-toldmæssige handelshindringer. På langt sigt er det vigtigt, at Rusland bliver inddraget i det internationale regel-baserede samarbejde på handelsområdet med veletablerede procedurer for løsning af konflikter. Medlemskabet vil give et bedre erhvervsklima i Rusland, idet Rusland vil være forpligtet til at følge transparente regler.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke høres om Rusland medlemskab, men Parlamentet skal godkende de fire bilaterale aftaler, som indgår i pakken.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret

Ikke relevant.

7. Konsekvenser

Ruslands optagelse i WTO forventes at få positive samfundsøkonomiske konsekvenser i Danmark i form af øget kommercielt samarbejde med Rusland med deraf følgende øget vækst og beskæftigelse. Den forøgede økonomiske aktivitet kan få indirekte konsekvenser for statsfinanser og miljøet. Konsekvenserne lader sig dog vanskeligt kvantificere.

Sagen vil ikke have lovgivningsmæssige konsekvenser eller konsekvenser for beskyttelsesniveauet.

8. Høring

Sagen har ikke været sendt i høring, men Handelspolitisk Specialudvalg i udvidet formation, herunder bl.a. erhvervsorganisationerne, har været holdt orienteret i detaljer gennem den 18-årige forhandlingsproces.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Forslaget ventes vedtaget uden debat.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen støtter Ruslands medlemskab i WTO.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg.

Sagen har senest været forelagt for Folketingets Europaudvalg på mødet den 23. september 2011 til orientering